

nie és Anne Shih a Zeneakadémián

rom a kislány

iporfilmjében a múlt héten ián, kuriózumcertjükön. A adában látták – szüleik még zenei tehetség; alig nőt-mikor zenélni rekfejtel nagy idtak. nyainkhoz hantesterségben” : tehetségüket biekét a sakk-terén), de nem ar v... ózás in élő nazánk- y (zongora) és (hegedű) prois nagy szere-ésükben. lük a középső i hegedű mel- is jól zongorá- r versenymű- ikailag kifon- angon (külö- ársnyos telt- rodukciója fo- s képes volt, llogásra építő, enszántó mű- tanúsítsa ma- álókészségét. Ót is — akár ré, Connie-t, K. 488.) zon- ett pódiumra Kamioka ve-

zényelte Sonora Hungarica kamarazenekar kísérte alkalmazkodóan. Mint utóbb kiderült, Connie-től a salzburgi mester világa kissé távol áll. Ez a tizenkilenc-husz év körüli lányka ezzel a produkciójával megbízható, jól felkészült muzikusnál nem mutatkozott többnek. Hogy fantasztikusan virtuóz technikájú, forrongó érzelmektől fűtött, nagy drámai kifejezőerővel bíró művész ő, arra csak a műsor második felében — Liszt Mephisto-keringőjének lenyűgöző előadása során — derült fény. Anne-t, a legidősebb (27 éves) testvérét húga kísérte zongorán Ravel nagy virtuozitást kívánó hegedűdarabjának, a Tzigane-nak előadásakor. Az ő hegedülését is nagy instrumentális tudás, érzékeny áradó, erőteljes hangzás jellemzi, a hiteles kifejezés képessége mellett. Sarasate szellemes Carmen-fantáziáját Patricia megragadó lendülettel, varázslatos hangulattal kellette életre, az elébb még hegedűsként szereplő Anne zongorakíséretével. Majd ők ketten hegedűn, kishúguk zongorán vitték diadalra a spanyol szerző Navarra című, népzenei elemeket színpadon feldolgozó alkotását. Ez fejezte be a Shih nővérek nagy sikerű műsorát, melyhez fogható „zenei show” eddig aligha került eddig a pesti közönség elé.

• Juhász Frigyes

Atlantiszi kincses sziget

Atlantisz könyvsziget névvel a múlt héten megnyílt a Váci utcában, a pesti bölcsészkar földszintjén egy patinás kis bolt. Három esztendeje tervezte, szervezte ezt az eseményt az Atlantisz Könyvkiadó vezetője, Miklós Tamás. A kiadó egy periodikából, a Medvetánc című társadalomelméleti folyóirattól nőtte ki magát. A Medvetánc a nyolcvanas évek közepétől, mintegy a folyóirat mellékleteként kezdett könyvekkel foglalkozni. Itt jelent meg először teljes terjedelmében a Fordulat és reform című, a rendszerváltás egyik megalapozó tanulmánygyűjteménye, 1988-ban könyvmellékletként itt látott napvilágot a Jelentés a határon túli magyar kisebbségről címet viselő tanulmánygyűjtemény, Szilágyi Ákos és Kovács A. Bálint Tarkovszkij-kismonográfiája. 1990-ben a Medvetánc egyik szerkesztője, a lap évtizedes múltját lezárva a könyvkiadás felé fordult, ezt jelezte a névváltás és a meghirdetett Atlantisz-könyvprogram, amelynek mai szlogenje: „alapkönyvek és csemegék a társadalomtudományok és a filozófia barátainak”. Az Atlantisz kiadó nonprofit vállalkozásként adta fejét a könyvkiadásra. A névváltással azt óhajtott szimbolizálni, hogy a kiadó az elsüllyedt, atlantiszi világot, amely mindig a szellemi kontinuitást jelentette Európával, felszínre kívánja segíteni. Ehhez kereste és találta meg a kapcsolatot, s az együttműködés lehetőségét a legjelentősebb nyugat-európai társadalomtudományi könyvkiadókkal.

Három esztendeje dédelgetett terv valósult meg a múlt héten: a viszonylag kis alapterületű könyvsziget az utóbbi esztendő könyvesboltmegszűnéseinek fényében még inkább meglepő: elegáns, visszafogott és egyedi. A könyvszekrényeket csakúgy a helyhez tervezték meg, mint ahogy a zölden áttetsző lámpaburákat is külön megrendelésre szállították ide Franciaországból. „A minőség és az igényes felújítás nem feltétlenül kerül horribilis összegekbe, csak türelem és kitartás szükségesetitek a műves munka eléréséhez” — mondja Miklós Tamás.

Az Atlantisz könyvszigetben nemcsak vásárolni lehet majd, azoknak a kiadóknak a katalógusai is hozzáférhetőek lesznek itt, amelyek figyelemmel kísérésével ez a társadalom- és a humán tudományi szakbolt törzsvásárlói naprakész információkhoz jutnak,

s mivel az elképzelések szerint a frankfurti könyvkiadókat, a Campus, a Fischert, a Suhrkampit és a Neue Kritiket bemutató tárlat csak egy sorozat nyitánya, hancrosan következnek a francia, olasz, angol és más német városok kiadói is, az érdeklődők magukat a könyveket is kézbevehetik, s ennek alapján dönthetnek azok meg vagy meg nem rendeléséről.

Az Atlantisz, mint azt Miklós Tamás hangsúlyozza, a nyugat-európai patinás, szakmailag mértékadó kiadókra tekint, mert azok jelentenek referenciát. „Hiszen a társadalomtudományok meghatározó munkái előbb-utóbb feltűnnek ezen kiadók választékában.”

Az Atlantisz-könyvprogram kiadványait hét sorozatban jelentetik meg, az egységes megjelenést tükröző borítókön csupán a színek jelzik az egyik vagy másik sorozathoz való tartozást. (A program választékát gazdagítják a könyvheti újdonságok: John Dunn munkája Lockérről, egy szöveggyűjtemény az angolszász liberalizmus klasszikusaitól, Tengelyi Lászlónak A bűn mint sors-élmény című filozófiai munkája, s Altrichter Ferencnek tanulmánya, amely az Észérvek az európai filozófia hagyományában címet viseli. És újabb kiadást ért meg József Attila Szabad ötletek jegyzéke című meghatározhatatlan műfajú írása.) A könyvprogram fölött egyébként Budapest és az európai „könyvváros”, Frankfurt főpolgármesterei, Demszky Gábor és Andreas von Schoeler vállaltak védnökséget, s ők is nyitották meg a könyvszigetet. Az Atlantisz nemzetközi elismerését jelzi az is, hogy a kontinens könyvkiadásának történetében példa nélkül álló vállalkozásban magyarországi kiadó is helyet kapott. Európa születése címmel a párizsi Seuil, a müncheni C. H. Beck, az oxfordi Basill Blackwell, a római Laterza és a madridi Crítica valamint az Atlantisz közös, egyidejű megjelenést vállaló könyvprogramot indít. A sorozat főszerkesztője Jacques Le Goff történészprofesszor, az első kötet szerzője a híres várostörténész-kultúrszociológus Leonardo Benevolo, műve A város az európai történelemben címet viseli. A legfrissebb hír szerint például Umberto Eco is a napokban készült el e sorozat számára írt könyvének kéziratával, amelynek munkacíme: A jelek Európa.

• M. G.

1993 június 16.